

ZÁŘÍ 2022 59 Kč / 2,10 €

D. Bookless:
Lidé a sloni
v Bangalore
/ 8

Chvály
na stadionu
v Budapešti
/ 19

Vzpomínky
na „misijní
babičku“
/ 20

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

***Celé
stvoření
vyhlíží
vykoupení***

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Houslový klíč k modlitbám**
Dan Drápal

REPORTÁŽ

- 6 Duch svatý se temnoty nebojí**
Živi, Soňa Rovnaníková

ROZHOVOR

- 8 Neboť Bůh tak miloval vesmír...**
Dave Bookless

TÉMA: STARAT SE NEJEN O NEBE

- 12 Nakolik víra ovlivňuje náš životní styl?**
Pavel Černý
- 14 Domov pro chrobáka**
Petr Raus
- 14 Příroda se dá lehce zbožštit**
anketa
- 16 Zvířata „v nebi“?**
Jiří Bukovský

MŮJ PŘÍBĚH

- 17 Do Francie, nebo na Žižkov?**
Anna Tichá

BÝT MLADÝ

- 18 Už nemám sílu žít...**
A. Jarošová, K Caklová, P. Fulier

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

- 19 Den chval v Budapešti**
Tomáš Polívka
- 20 Milovala Boha, lidi a Izrael**
Ivana Šimová

MISIE

- 22 Co můžeme dát Africe?**
Rostislav Staněk
- 23 Mezi dětmi z Jižního Súdánu**
Petr Horáček

Z HISTORIE

- 24 „Letnice, to je prostě víc Boží lásky“**
William J. Seymour,
Jaroslav Pleva

PŘIPRAVUJEME

- **Marek „Mefo“ Húšť**
 - „Jezdím s Biblií i za těmi, kdo leží někde u křoví“ (rozhovor)
- **Modlitby za uzdravení**
 - zkušenosti z ČR i ze zahraničí (M. Prošner, D. Drápal a další)
 - příběhy o Boží moci
- **Sherlock Holmes a záhada biblického jidelníčku**
 - povídka

8
Bůh ke mně promluvil na smetišti
vzpomíná kazatel Dave Bookless

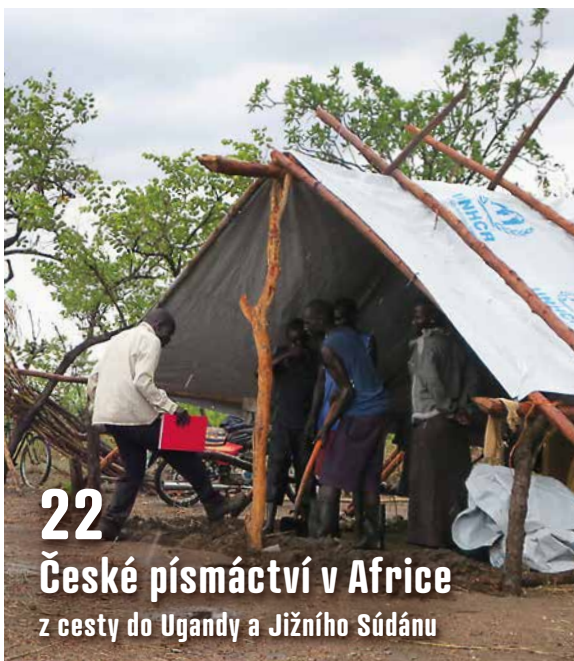
12
Ovlivňuje víra náš životní styl?
téma: Starat se nejen o nebe

18
Už nemám sílu žít...
mladí lidé a sebevražedné sklony

20
„Ale já vidím, pane doktore!“
Ludmila Hallerová žila vírou

22
České písmáctví v Africe
z cesty do Ugandy a Jižního Súdánu

24
Ze sálu se ozývaly výkřiky a modlitby...
počátky moderního letničního hnutí

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vbh.sk, web: www.jonatan.vbh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzertní zadání dle možnosti, s 50% příplatkem.

Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátiť. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

Milý čtenáři,

přemýšlel jsem nad štrúdlm, který manželka předevčirem upekla a na němž jsme si pochutnávali až do dnešní snídaně. V Martině alchymii patří do těsta pivo, ale mimořádnou kvalitu závinu, kterou tentokrát nemohla popřít, přičetla opadným nedozrálým jablkům, která posbírala v práci na dvoře. Prý nebyla zbytečně sladká a rozměklá. Štrúdl je kulturní dědictví, které k nám prostřednictvím matek a babiček doputovalo napříč staletími. Jde o něco jedinečného, dokonalého, svým způsobem nenahraditelného.

Uvědomil jsem si, jak je naše kultura zranitelná a při vši své propracovanosti pomíjívá. To, čím jsme, visí na vlásku. Na mém dumání měla podíl válka na Ukrajině, čínské manévry kolem Tchaj-wanu, požár v národním parku Česko-saské Švýcarsko i můj důchodový věk. Pomíjivost, samá pomíjivost. Ale moje mudrování, to nebyl pragmatik Šalomoun, který kalkuloval a šlo u něj v podstatě o logiku. U mě to byla nostalgie, rozjřitenost nad ohroženou kulturou středně velkého středoevropského národa – a třeba i úvahy nad tím, že je pomíjivý štrúdl pro mě cenný i z jiných důvodů, než že ho upekla osoba se mnou spjatá.

Kultura Západu je ohrožena. Jsou zde vnější nepřátelé tak strašní, že by z nich stačil i jediný: dva čingischáni – Putin a Si Ťin-pching, zločinci, pro které lidský život neznamena nic (pokud nejde o ten jejich) – a k nim do trojice radikální islám. Za každým z těchto zabijáků stojí mocná ekonomická síla, ale také expanzivní ideologie, takže člověk neví, zda jejich krvežíznivá dobyvačnost (ted mám na mysli první dva) vyrůstá víc z touhy po mamonu, nebo ze zvráceného bezskrupulózního „idealismu“.

Největší ohrožení Západu však vychází zevnitř. Naše civilizace zapomněla na své zdroje a kořeny. Opustila Bibli, které vděčí za své hodnoty, za všechno, co ji učinilo moudrou, mocnou i lidskou. Těžko se dá popřít, že i demokracie, kterou rozvinula antika, vděčí za svou zralou, britskou či americkou formu právě křesťanství. Právě z něj totiž na rozdíl od Řeků a Římanů vyčetla úctu k jakémukoli člověku, protože uvěřila, že ho stvořil Bůh. Západ se snaží své hodnoty držet, ale zapomněl, kde se vzaly. Proto začaly žít vlastním životem, utrhy se ze řetězu a nikdo neví, k čemu všemu to ještě povede.

Tady nejde o štrúdl, ten je vedlejší, neosudový. Pro zjihlého stárnoucího muže byl jen jakýmsi signálem vnímání nebezpečí, katalyzátorem pocitu ohrožení. A navíc: Štrúdl by invazi mohl přežít. Dobyvatelé od porobených národů přebírali ledacos. I kdyby u nás byla čínština zavedena jako úřední jazyk, štrúdl by mohl zůstat a dobytél by se ho třeba naučili jíst a připravovat, až by ho nakonec nabízely všechny (čínské) restaurace na světě.

A propos, není štrúdl dědictvím třeba po Keltech? Kdepak, na internetu, pod fotkou moučníku téže podoby, jako byl ten Martin, se dozvídám, že první štrúdl pravděpodobně upekli jistý rakouský kuchař nebo kuchařka v 17. století v inspiraci baklavou, národní pochoutkou tureckých okupantů. Takže střet civilizací může vést dokonce i ke vzniku kulturních milníků, nejen k jejich ničení.

To mě neuklidňuje. Štrúdl je jen vedlejším doplňkem kultury národa Husova a Komenského, hlubkově ohroženého v rámci celé euroatlantické

civilizace. Jako národy západní kultury si nějaké ohrožení určitě uvědomujeme. Jsem vděčný za Evropskou unii pro její celkem jednotný postoj k Rusku. Nepochybně i evropským politikům došlo, že na Donbasu pokládají ukrajinští vojáci život za celou Evropu.

Dále tu máme (někdy možná přehnanou) ochranu životního prostředí. Já to беру takhle: Třídím odpad (i plechovky) a důvody k ochraně stvoření nacházím v Bibli. Kromě toho ale repre-

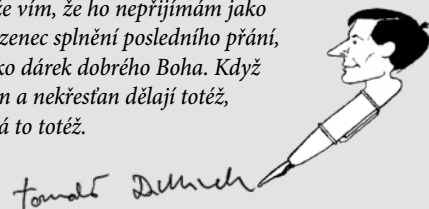
Jak zachránit štrúdl?

zentanti současného západního myšlení a politiky chtějí svou civilizaci „zachránit“ změnami v genderové, anti-life (nenapadá mě jiný opak k „pro-life“), LGBT+ a protirasistické agendě. Tak rozsáhlé oblasti neumím probrat v rámci krátkého článku, jsou to komplikované multioborové disciplíny. Současné politické výstupy tu ovšem příliš často směřují k porušování biblických principů, tedy základu vlastní kultury. Snad mohu povědět, že přes některé dílčí správné kroky si pod sebou západní svět podřezává větve.

Co může udělat obyčejný člověk, který má rád štrúdl? A co může udělat, aby neupadl do deprese? Na první z otázek platí sto let stará odpověď Oswalda Spenglera: vytrvale se držet skutečných hodnot. Spengler křesťanem nebyl. Jeho myšlenka znamená, že se pro změnu situace nedá udělat skoro nic. A na druhou z otázek proto odpověď nenašel vůbec.

Přestože křesťana musí potratová legislativa a spousta podobných věcí bolet víc než toho, kdo právě kořeny své civilizace ani hodnotu lidského života nezná, křesťan skleslý být nemusí a ani nemá. To, že Bůh zatím nevyšlechl naše modlitby za konec války na Ukrajině, mě mrzí, ale nepřekvapuje. Je psáno, že uslyšíme zvěsti o válkách (na Ukrajině se to naplňuje i s děsivými statistickými dosud s více než 150 tisíci mrtvých), ale Ježíš řekl, abychom se neděsili, ale zvedli hlavy, protože se přiblížilo naše vykoupění. Vnímání Boží vlády nad dějinami a brzký Kristův příchod nám má být zdrojem posily. (Chápu s Pavlem, že Antikrist tu ještě není, takže mluvit o příchodu Krista v nejbližší době nedává smysl, ale uvědomuji si, že události mohou nabrat rychlý spád.)

Jistota, že spravedlivý Bůh má situaci pevně v rukách, mě uschopňuje pomáhat při ochraně přírody (letos jsem se třeba ve sboru zapojil do vyrábění ptačích budek) nebo se modlit proti válce. Bez víry bych to patrně nedělal, a když, tak s průběžnou pachutí marnosti. Víra v Boží plán se světem mi taky pomáhá, abych si vychutnal štrúdl, protože vím, že ho nepřijímám jako odsouzenec splnění posledního přání, ale jako dárek dobrého Boha. Když křesťan a nekřesťan dělají totéž, nebývá to totéž.

Tomáš Dittrich